

Familienetwerkberaad in gedwongen kader – het verhaal van Giovanni

Steeds vaker en steeds meer worden verschillende vormen van (familie)netwerkberaden, FNB, ingezet binnen onze organisatie als manier om beslissingen te nemen bij problemen in gezinnen. Het doel van netwerkberaden is om het gezin met haar netwerk zelf een plan te laten maken voor de aanpak van die problemen. Hierbij houdt het gezin de regie in eigen handen. Voorwaarde is wel dat de veiligheid van de kinderen gewaarborgd is. Bij een ondertoezichtstelling benoemt de jeugdbeschermer van Bureau Jeugdzorg Limburg de voorwaarden waaraan het plan van de familie en haar netwerk moet voldoen.

Giovanni is 8 jaar oud als hij onder toezicht van Bureau Jeugdzorg Limburg wordt gesteld. Hij woont op dat moment bij zijn moeder die grote moeite heeft om hem een stabiele en veilige leefomgeving te bieden. Giovanni gaat bij zijn oma wonen. Lange tijd gaat dat best goed, totdat de jongen in de pubertijd komt. Hij verandert in een pittige jongen die veel behoefte heeft aan duidelijke regels en structuur. Dat is voor oma erg moeilijk, maar klagen doet ze niet. Ze wil haar kleinzoon een thuis geven, dat is voor haar erg belangrijk.

Duidelijk wordt ondertussen dat zowel de vader als moeder van de jongen niet in staat zijn om hem (op termijn) een stabiel thuis te geven. De kinderrechter bepaalt dat de inmiddels 13jarige Giovanni onder voogdij van Bureau Jeugdzorg Limburg wordt gesteld. Susan van Bureau Jeugdzorg Limburg wordt zijn voogd.

Kitty en Mariska, de dochters van oma, merken dat het niet goed gaat tussen oma en Giovanni. Hoewel Giovanni het heel fijn vindt bij oma, heeft hij grote moeite met regels en structuur. En oma durft niet altijd op haar strepen te staan. En dan wordt zij plotseling ernstig ziek en wordt met spoed in het ziekenhuis opgenomen.

Mariska neemt Giovanni, haar neefje, zonder enige twijfel, in huis. Voogd Susan besluit dat dit een goed moment in de hulpverlening is om een familienetwerkberaad te organiseren. Met zowel de familie van vaderskant van Giovanni als van moederskant.

Voogd Susan: "Een familienetwerkberaad geeft familie, vrienden en direct betrokkenen zelf de kans om in overleg te gaan over de vragen die er liggen. Giovanni heeft een grote familie, een groot netwerk. Bij de eerste bijeenkomst waren zo'n vijftien familieleden en vrienden. Oma's, tantes, moeder, een buurvrouw. Iedereen mocht een supporter meenemen, iemand die hun ondersteunde. De grote vraag die op tafel lag was bepalen wat de zorgen waren en wie zou oma ondersteunen en ik wilde ook dat de familie nadacht over de vraag waar Giovanni over vijf jaar zou moeten staan."

Kitty en Mariska, twee tantes van Giovanni vullen aan: "De eerste bijeenkomst was heel emotioneel. Er werd veel geruzied tussen een aantal familieleden. Er was een negatieve lading en we wisten niet goed of het wel zou werken. Er lagen een aantal belangrijke zorgvragen op tafel en we moesten een antwoord geven op de vraag waar Giovanni over vijf jaar zou staan. Wij waren vastbesloten om voor Giovanni op te komen. Geen geruzie. De jongen had het al zwaar gehad en nog steeds en wij moesten hem helpen."

Susan voegt toe: "Tijdens een familienetwerkberaad liggen dus belangrijke vragen op tafel, die vaak ook een hele praktische oplossing vereisen, zoals bij wie kan Giovanni terecht als het oma teveel wordt en heel simpel soms, wie helpt hem als de band van zijn fiets geplakt moet worden. Grote vragen die door kleine, haalbare, oplossingen beantwoord moeten worden."

Aan de hand van het eerste familienetwerkberaad werd een plan opgesteld. Voorwaarde was en is, dat iedereen zich ook hieraan houdt. Er volgde een tweede en derde bijeenkomst voor de familie. De tweede bijeenkomst stond in het teken van 'wensen'. En de derde sessie werd zonder begeleiding van Susan, de voogd, gehouden. Dit is binnen FNB belangrijk omdat het gezin de ruimte moet krijgen om zonder professionals met elkaar te kunnen praten. En die ruimte was er vertellen Mariska en Kitty. Het werd een lange bijeenkomst. "Die bijeenkomst duurde wel zes uur, we moesten oplossingen zoeken. Bepalen waar Giovanni naar toe ging als het bij oma even niet meer ging bijvoorbeeld."

Al die tijd tussen de bijeenkomsten verbleef Giovanni bij zijn tante Mariska. Oma was nog herstellende van haar ziekte. Mariska: "De tijd dat mijn neefje bij mijn gezin en mij gewoond heeft, ging goed. Ik gaf duidelijk grenzen aan en dat werkte."

Susan: "Ondertussen waren we wel op zoek naar een meer permanente oplossing. Bij zijn moeder wonen was geen optie meer, en zijn vader was maar af en toe in beeld, dus dat viel ook af. Was het mogelijk dat Giovanni weer bij zijn oma ging wonen en hoe moest dat dan?"

Het werd het laatste. Na een half jaar verblijf bij tante Mariska ging Giovanni weer bij zijn oma wonen. Dat ging met vallen en opstaan. Susan: "Soms ging het een tijdje goed, en dan was het ineens weer helemaal mis. Giovanni misdroeg zich weer en de druk op oma bleef groot."

Elke zes weken kwam de familie weer bij elkaar om af te stemmen en te zien of alle afspraken werden nageleefd. Als het weer misging bij oma werden Mariska en Kitty ingeschakeld. Na verloop van tijd werd duidelijk dat het voor iedereen en vooral voor Giovanni beter was om een andere woonvorm te zoeken die beter aansloot bij zijn behoeften. En die oplossing werd gevonden.

Giovanni woont nu in een begeleide woonvorm, vlakbij zijn familie en zijn oma. Volgens Susan is hij nu helemaal op zijn plek. "Hij heeft me verteld dat we dit eigenlijk al veel eerder hadden moeten doen. De druk en de stress is weg. Giovanni gaat nu elke donderdag bij zijn oma eten en een keer per maand gaat hij zelfs logeren."

Mariska en Kitty vullen aan: "Het is een zware tijd geweest, maar nu is alles anders. Onze moeder heeft weer ruimte gevonden om leuke dingen voor haarzelf te doen en ze geniet weer van haar kleinzoon. Hij wordt ongelooflijk verwend met lekker eten als hij bij oma gaat eten en logeren. We zijn heel blij dat we de kans hebben gehad om een het traject van een familienetwerkberaad te volgen. Het was niet gemakkelijk, want we communiceerden voor die tijd eigenlijk nooit op deze manier met elkaar. Maar het was nodig en nu heeft zowel Giovanni als onze moeder meer rust gevonden. Dat is mooi."

www.bjzlimburg.nl